

Resum de les opinions del Grup de Lectura a la trobada del 21 de desembre de 2009 sobre EL DÉU DE LES COSES PETITES, d'Arundhati Roy:

La novel·la de l'escriptora índia ha provocat una clara divisió d'opinions que oscil·la des d'aquells als quals ha agradat força l'obra fins als que no n'han pogut concloure la lectura per falta d'atractius.

Hi ha qui ha valorat positivament la capacitat narrativa, el detall de les imatges i sobretot la descripció de colors, olors, paisatges i altres referents sensuals de la natura que Arundhati Roy sap treballar molt bé a partir d'uns grans dots d'observació (es van posar els exemples de la molsa d'una casa o d'una granota groga).

També es va apreciar que generalment, per al lector occidental, l'Orient i en concret l'Índia és un món prou desconegut i tal vegada tots quedem una mica desbordats per l'exuberància, la densitat i la reiteració d'una literatura tan orientalista com aquesta, que es va comparar amb el fenomen cinematogràfic de Bollywood i el seu univers colorista fins a la exageració. En aquest sentit, també es va comentar que els personatges, segons com, semblaven portats fins a l'extrem.

La narració no lineal de l'obra va atabalar més d'un membre del Grup, que va deambular bastant despistat pels salts temporals del text, fent-se un embolic, tot i que al final hi ha un cert intent de reconducció argumental que molts van agrair.

També es va valorar la capacitat de Roy d'explicar una autèntica tragèdia social a través d'una visió infantil, naïf, en llenguatge de conte, es va dir. Es va comparar la novel·la amb obres del realisme màgic llatinoamericà i es va dir que potser la falta de context i de coneixement del món oriental no facilitava la comprensió d'una obra ja d'entrada densa i també potser llarga en excés.

El retrat del xoc de civilitzacions és sens dubte un dels atractius del llibre, com també la denúncia social de l'autora d'uns costums ancestrals indis que anorreen els drets humans més elementals, com és el cas de les castes i dels marginats per naixement (*paravans*). Roy, marxista i gran activista política, construeix una epopeia que beu de les fonts sàncrites i es materialitza amb una tècnica impressionista, es va comentar, tot i que la seva miscel·lània caòtica la fa difícil de llegir. També es va ressenyar l'abundor d'aspectes autobiogràfics en la novel·la.

Quant a la part formal, el llibre presenta un gran treball de creació de llenguatge; hi ha tot un joc de paraules inventades, majúscules i minúscules, acrònims, paraules llegides a l'inrevés que ens parlen d'una visió infantil de la vida; tot plegat sens dubte fa que la traducció del llibre fos una feina difícil i de vegades forçosament incompleta o inexacta. L'abús, però, d'aquests recursos formals arriben també a enfarregar el text i fan desertar el lector no gaire persistent.

Els capítols finals del llibre, clarament els millors, tot i la seva acumulació de fets i de tragèdia, justifiquen en part una lectura que molt sovint demana un sobreesforç que, com es va dir repetidament, no tothom està disposat a fer.

Com sempre, el nostre agraïment més sincer als components del Grup de Lectura per la seva assistència i per les seves encertades contribucions al debat. Us esperem a la nostra pròxima cita:

BALZAC I LA PETITA MODISTA XINESA, de Dai Sijie, Edicions 62, 2001, 164 pg.

BALZAC Y LA JOVEN COSTURERA CHINA, de Dai Sijie, Salamandra, 190 pg.

(dilluns, **18 de gener** de 2010, a les 7 de la tarda).